

[Baagø.]

munistiske lande. Muhamedanismen er jo ikke mere et fjernt og tåget begreb i Danmark. Dens virkefelt er som bekendt blevet udstrakt til vort land, og dens planer går endog ud på inden længe at rejse en moské i denne by. Og hvad kommunismen angår, er formentlig ingen i det høje ting i tvivl om dens hensigter og mål, også når det drejer sig om vort folk.

Kan der ikke ændres ved timetallet for undervisningen i kristendomskundskab for øjeblikket, så bør der i hvert fald træffes foranstaltninger til, at undervisningstiden udnyttes effektivt. Det ved jeg den højtærede undervisningsminister vil være enig med mig om. Jeg er ikke i tvivl om, at mange lærere og lærerinder gør et dygtigt og godt arbejde for at udmønte de store og grundlæggende værdier, der findes i faget kristendomskundskab. Men ingen bør heller være i tvivl om, at der i alt for mange tilfælde tages uhyggelig let og direkte uansvarligt på denne undervisning. Samtaler med forældre viser det, og erfaringerne fra konfirmationsundervisningen siger det samme. Taler man med lærere om denne sag, henvises der gang på gang til fagets vanskelige stilling i sammenligning med andre fag: ingen eksaminer, ingen standpunktsprøver, ingen karakterer som f. eks. i faget historie, endskønt faget kristendomskundskab dog også indeholder en række historiske kendsgerninger, både om Israels folks historie, om den kristne kirkes tilblivelse og om det kristne budskabs kamp og sejr i verdenshistoriens tidsforløb.

Der tales og skrives meget i denne tid om bevarelse og udbygning af vor folkelige egenart og vor kultur i det nye Europa, som toner frem i lyset af det store fællesmærked. Skal vi have mulighed for at vinde med på de her nævnte områder, må grundlaget være forsvarligt og solidt. Til dette grundlag hører efter min og manges mening en mere omfattende undervisning i kristendomskundskab end den, der i øjeblikket gives den opvoksende slægt.

Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede undervisningsminister: vil undervisningsministeren tage skridt til at styrke faget kristendomskundskabs stilling i folkeskolen?

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne først sige til det ærede medlem hr. Baagø, at jeg kan ikke være enig med det ærede medlem, når han siger, at kristendomskundskabens stilling i folkeskolen er svækket. Det er rigtigt, at der på normaltimesteplanen for nogle klassetrins vedkommende er kommet visse reduktioner, men så er der til gengæld forstærkning andre steder. Især vil jeg pege på, at vi er sikker på, at der under alle omstændigheder bliver gennemført timer i kristendomskundskab såvel i 8. og 9. klasserne som i realafdelingen.

De timeplaner, der er udsendt, er vejledende, og er der skolevæsener, hvor man ønsker flere timer i kristendomskundskab, end den normale timeplan rummer, står vejen åben derfor.

Ud over normaltimesteplanerne indeholder betænkningen som bekendt et udførligt kapitel om målsætningen for undervisningen og om indholdet af undervisningen i de forskellige fag. Dette gælder også faget kristendomsundervisning. Jeg tror, jeg på baggrund af kapitlet om kristendomsundervisning kan sige, at der her er givet mange gode råd om, hvordan undervisningen kan styrkes. Man har ved opstilling af en arbejdsplan søgt at vise, hvordan man på hensigtsmæssig måde kan fordele det bibelske stof på de forskellige klassetrin. Det kan endvidere nævnes, at planen anbefaler selvstændige arbejdsopgaver af forskellig karakter, ekskursioner til kirker og institutioner af social og kulturel art, der har tilknytning til kirken, og anvendelse af supplerende religiøs litteratur. Der henvises fremdeles til brug af skoleradio, lydband med skildringer af kirkeligt arbejde, film om religiøse personligheder o. s. v.

Man har lov til at sige, at der i dette kapitel forefindes en virkelig god støtte til lokale myndigheder og til lærerne, når de skal udarbejde de planer, der ønskes fulgt ved de enkelte skolevæsener. Ved udarbejdelsen af planen har læseplansudvalget søgt støtte hos meget kyndige pædagoger, der på dette punkt har gjort en særlig påskønnelsesværdig indsats, og ved deres hjælp har man søgt at påvise, hvilken rigdom af muligheder undervisningen i kristendomskundskab rummer.

Når det ærede medlem anfører, at der er